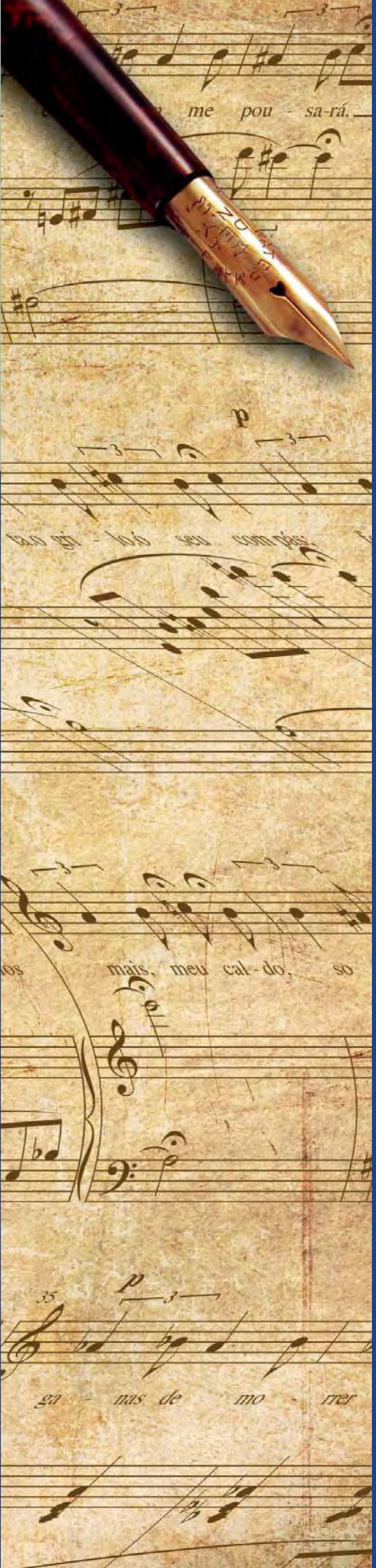

Dezaseis cancións para voz e piano

(a t) autores & textos

CONSELLO DA CULTURA GALEGA

Dezaseis cancións para voz e piano

Dezaseis cancións para voz e piano : XXV anos da Asociación Galega de Compositores (1987-2012). — Santiago de Compostela : Consello da Cultura Galega, 2012. — 113 p. ; 30 cm. — (Autores e textos)
D.L. C 868-2012. — ISMN 979-0-9013197-0-7
1. Cancións para piano-Partituras. I. Consello da Cultura Galega

Edita
© Consello da Cultura Galega, 2012
Pazo de Raxoi · 2º andar · Praza do Obradoiro
15705 · Santiago de Compostela
T 981 957 202 · F 981 957 205
correo@consellodacultura.org
www.consellodacultura.org

Proxecto gráfico
Imago Mundi Deseño

Imprime
Litonor

Depósito Legal: C 868-2012
ISMN 979-0-9013197-0-7

Dezaseis cancións para voz e piano

XXV anos da Asociación Galega de Compositores
(1987-2012)

CONSELLO
DA CULTURA
GALEGA

(a t)
autores & textos

autores & textos

Índice

PRESENTACIÓNS

9 Ramón Villares
Presidente do Consello da Cultura Galega

11 Maximino Zumalave
Coordinador da Sección de Música e Artes Escénicas do CCG

13 Margarita Viso
Presidenta da Asociación Galega de Compositores

CANCIÓNS

18 Manuel Alejandre Prada
Campanas de Bastabales (Rosalía de Castro)

24 Miguel Brotóns
Negación de Ulises e Teseo (Miro Villar)

30 Gabriel Bussi
Hai unha voz (Luz Pozo)

38 Carlos M. Cambeiro Alís
Bagoíña de nena (Enrique Jiménez Gómez)

44 Xabier Comesanha Pereira
Siluetas Composteláns (Xosé Manuel Cabada Vázquez)

50 Juan Durán
Tecín soia (Rosalía de Castro)

56 María Mendoza
Ágoa de muiño (Manuel Cuña Novás)

60 Julio Montero
MariNana (Julio Montero)

66 Antonio Peña
Vaguedás (Rosalía de Castro)

72 Paulino Pereiro
Vella sombra que se incéndia no verso (Miguel Anxo Fernán-Vello)

78 Juan Pérez Berná
Durme meu neno (Esther López Castro)

84 Julián Rodríguez Rodríguez
Pedra –fragmento– (Julián Rodríguez Rodríguez)

90 Gloria Rodríguez Gil
Haikus a Avelina (Román Raña)

96 Octavio Vázquez
En Cornes (Rosalía de Castro)

102 Xoán Antón Vázquez Casas
Longa noite de pedra (Celso Emilio Ferreiro)

108 Margarita Viso Soto
O Mar (Manuel Leiras Pulpeiro)

Presentacións

O Consello da Cultura Galega é unha institución estatutaria, de carácter asesor e consultivo, á que compete a defensa e a promoción dos valores culturais do pobo galego. Nese universo permanentemente renovado da lingua e da cultura, ocupan lugar preferente a música e as súas manifestacións, xa se trate de publicacións, conferencias divulgativas ou concertos, de acordo coas liñas de traballo da nosa Sección de Música e Artes Escénicas, coordinada por Maximino Zumalave.

A recuperación e a publicación dos legados do pianista José Arriola ou do violinista Manuel Quiroga Losada son expresión do firme compromiso da institución coa alta significación da música na configuración e na proxección da cultura galega.

Agora, ao cumprírense os primeiros vinte e cinco anos da creación da Asociación Galega de Compositores, o Consello da Cultura Galega decidiu publicar estas *Dezaseis cancións para voz e piano*, música e poesía, poesía e música, como acaída unión para a efeméride conmemorativa.

Trece compositores e tres compositoras puxeron música a dezaseis poemas de autores que van desde a fundacional Rosalía de Castro ou os clásicos Leiras Pulpeiro, Cuña Novás ou Celso Emilio Ferreiro, ás voces actuais de Luz Pozo, Román Raña ou Miguel Anxo Fernán-Vello, entre outros.

Cancións e poemas que compoñen un traballo antolóxico anunciador de camiños que desexamos longos e vizosos para a música galega e para a Asociación Galega de Compositores.

Ramón Villares
Presidente do Consello da Cultura Galega

Con demasiada frecuencia pensamos que o patrimonio musical é un conxunto de obras acumuladas no pasado e non somos tan conscientes da importancia de facer no noso tempo achegas novas, que serán tamén patrimonio noso e das xeracións que nos sigan. É a nosa obrigación, xa que logo, ser coherentes coa herdanza recibida e enriquecela. E esta é tamén unha das razóns polas que resulta imprescindible coidar o traballo dos nosos compositores. As súas obras xurdirán ás veces como continuidade, outras como ruptura, pero sempre en diálogo coas xa existentes. Usando unha imaxe forestal, diriamos que temos que estar en condicións de ser donos do bosque, respectalo e gozalo, sen descoidar a súa necesaria renovación. Coidar as árbores e plantar máis. En definitiva, cultura e cultivo derivan da mesma raíz que culto.

Na reunión da Sección de Música e Artes Escénicas en outubro de 2011 concretouse a idea de adherirse á celebración do 25 aniversario da Asociación Galega de Compositores e contribuír con algunhas actividades no Consello da Cultura Galega. Unha delas sería invitar os compositores membros desta Asociación a escribir unha obra para canto e piano sobre un poema en galego da súa libre elección. A resposta dos compositores foi inmediata –dinme que tamén entusiasta– e xa a principios de xaneiro Juan Durán, membro da Sección de Música e Artes Escénicas, presentou na reunión a colección das obras que quince compositores escribiran para esta conmemoración. Sumaríase máis adiante unha canción máis. A proposta de encarga e edición destas cancións foi apoiada desde o primeiro momento polo profesor Ramón Villares, presidente do Consello.

Hai séculos que a música e a lingua galega están interactuando. A expresividade tenra e a calidez da lingua enriquecen a música cunha cor e atmosfera propias. Reciprocamente, a música ben escrita para os poemas suxire unha contorna coidada para o significado, declamación e comprensión do texto poético. «Falan os sons e cantan as palabras» que diría Fischer Dieskau.

Á parte desta consideración de tipo estético, cantas cousas podemos facer coa música a favor do coidado e conservación da lingua. Non se esquece o que se aprende cantando. (Sabíano ben aqueles que nos ensinaban doutrina relixiosa ou as táboas de multiplicar). Cancións de Berea, Castro *"Chané"*, Montes están consolidadas no repertorio que coñecemos e ata poderiamos cantar todos. É máis, grazas a estas melodías non esquecemos os textos que as inspiraron.

A poesía galega orixinou moitas obras de concerto. Unha delas, a que compuxo Maurice Ravel. Resulta anecdótico que a titulase «Canción Española» a pesar de utilizar o texto *Adeus, meu homiño, adeus*. Hai varias décadas, o crítico ourensán Antonio Fernández Cid enviou poemas galegos a moitos compositores españois. Eles devolveron eses textos convertidos en cancións. Grazas a esta idea naceu un ciclo de cancións sobre poesía galega en xeral e outro específico con textos de poetas ourensáns. Para o ano santo de 1993 Antón García Abril escribiu por encargo a *Homenaxe á Poesía Galega*, doce cancións coñecidas como *Cancións Xacobeas* –constátase que a marca xacobeo tivo

influencia ata na creación musical. Non era a primeira vez que este autor puña música a textos galegos.

Puxen estes exemplos porque ata hai moi pouco tempo era impensable un proxecto como o que presentamos agora realizado coa colaboración de dezaseis membros da Asociación Galega de Compositores. Paréceme moi fermoso que tantos creadores galegos traballen unidos nun mesmo proxecto superando o individualismo tan estendido e aceptado entre artistas. Sen perder independencia creativa, cada un deles ten o seu lugar nesta colección de cancións, que resulta así variada polo concepto, o estilo e a estética. Agora, como nos preámbulos clásicos, só queda desexar utilidade práctica e gozo estético destas obras. Oxalá que intérpretes e oíntes poidan confirmalo moi pronto.

Galicia atesoura neste momento un conxunto de música vocal que empezou hai moito tempo con Martín Códax, con Afonso X, con Mendiño... A achega que presentamos agora non é o final. Resúltame moi suxerente pensar que no extenso arco temporal que abarca a creación lírica galega pomos hoxe un punto e seguido.

Maximino Zumalave
Coordinador da Sección de Música e Artes Escénicas
Consello da Cultura Galega

Hai vinte e cinco anos naceu a Asociación Galega de Compositores (AGC), integrada por compositores nados en Galicia ou residentes nela, e polo tanto continuadores da pegada dos compositores históricos galegos. Esta asociación, sen ánimo de lucro, creouse co obxectivo de defender os intereses grupais dos compositores galegos e aqueles aspectos da nosa cultura musical que repercutan no desenvolvemento da súa traxectoria.

A creación da AGC foi o froito da inquedanza dun grupo de compositores novos con conciencia xeracional que mantiñan por diferentes motivos un estreito contacto, a pesar da súa diversidade de tendencias e nun contexto en que resultaba difícil estrear obras. O regreso de Arxentina de Carlos López García-Picos foi o impulso definitivo para a constitución da AGC. Como relataba el mesmo no número 1 do boletín *Música Hoxe* (publicación da AGC): «Cando marchei de Buenos Aires, o presidente da Asociación de Jóvenes Compositores encomendoume que crease aquí unha asociación. Os compositores demos os primeiros pasos da man de "O Facho". Estabamos sen axudas, orfos. A AGC creouse entre todos e supón unha estrutura moi importante para dar a coñecer as nosas obras. É unha loita constante de todos».

A AGC constituírona na Coruña o 22 de xuño de 1987 os compositores (en orde alfabética) Jorge Berdullas del Río, Juan Durán, Carlos López García-Picos, Manuel Mosquera, Xavier de Paz, Paulino Pereiro e Juan Vara. A pesar de nacer nunhas circunstancias concretas que pouco teñen que ver coas actuais, a AGC mantivo, dende a data da súa constitución ata hoxe, unha traxectoria ininterrompida de actividades. Os sete compositores enumerados, que teñen a consideración de socios fundadores dentro do organigrama interno da AGC, quintuplicáronse e hoxe son trinta e catro os membros que a integran.

Dentro da AGC existen varias categorías de socios: os fundadores, que se acaban de citar; os numerarios, é dicir, os socios compositores que son admitidos tras o correspondente trámite selectivo; os socios protectores, persoas e entidades simpatizantes que apoian dunha maneira ou doutra a AGC; os socios de honra, aquelas persoas ou institucións que polos seus méritos relevantes e continuados no ámbito da música culta sexan acredores de tal distinción. Os socios de honra designados ata agora ao longo da historia da AGC son Jesús Bal y Gay e Carlos López García-Picos.

As liñas básicas de actuación da AGC ao longo deste cuarto de século foron a interpretación en público, a gravación e a publicación de obras dos seus socios, así como dos compositores históricos galegos. Xa que logo, ata o día de hoxe a AGC publicou diversos CD: en 1998, co patrocinio do Instituto Galego das Artes Escénicas e Musicais e da Fundación Pedro Barrié de la Maza, aparece un dobre CD con obra para piano de distintos autores interpretado por Antoni Besses e Albert Nieto. En marzo de 2009 e con motivo da Mostra do Ensino, a Dirección Xeral de Formación Profesional e Ensinanzas Especiais da Consellería de Educación e Ordenación Universitaria patrocina a edición do rexistro sonoro titulado *Perspectivas*, que inclúe fragmentos de obras de cámara de membros da

AGC procedentes do arquivo sonoro da Radio Galega, institución que sempre mostrou un grande interese polas actividades da Asociación. En 2010 realízase a edición discográfica *Ciclo XV Asociación Galega de Compositores*, auspiciado nesta ocasión pola Consellería de Cultura e Turismo, a través do Xacobeo. Esta edición consta de dous volumes: dun dobre CD dedicado á música de cámara (CD 1, *Grupo Instrumental s. xx*, e CD 2, *Cuarteto Artemis Ensemble*) e un CD simple interpretado pola Banda Artística de Merza baixo a dirección de José Rodríguez Ramos.

As publicacións de música inícianse sobre o ano 1988 cuns poucos títulos que publica a propia AGC. Posteriormente, editáranse, grazas ao patrocinio do Banco Etcheverría, dous números do boletín *Música Hoxe* (publicación divulgativa). Pero o grande impulso recibiuse da man da Dirección Xeral de Formación Profesional e Ensinanzas Especiais da Consellería de Educación e Ordenación Universitaria, nos anos 2007 e 2008, que lle encarga á AGC a elaboración de obras destinadas á docencia musical para diferentes niveis. Os materiais resultantes deste encargo están a disposición pública en formato PDF en https://www.edu.xunta.es/rmusicais/. Esta actividade terá unha nova edición o presente ano 2012.

No ano 2009, co desexo de facer visible, conforme os novos usos tecnolóxicos, o labor que desenvolve a AGC, creouse a páxina web da Asociación, auspiciada polo Concello da Coruña, que se atopa no enderezo www.asociaciongalegadecompositores.com.

No eido das publicacións, é de especial significación para a Asociación Galega de Compositores a oportunidade que lle brinda hoxe o Consello da Cultura Galega de presentar un traballo antolóxico sobre poemas da nosa lingua no que se reúne un grupo de cancións que conmemoran o XXV aniversario da AGC, escritas expresamente para a ocasión por compositores socios.

Non obstante, a actividade que se pode considerar o eixe vertebrador da AGC son os ciclos de concertos organizados integramente dende a propia Asociación e financiados por diversas institucións, das que cabe destacar o Concello da Coruña, o Concello de Ferrol, a Deputación da Coruña e a Consellería de Cultura da Xunta de Galicia. Hai que citar o Ciclo do Arquivo Canuto Berea (2005) e os tres ciclos de Canción Galega de Concerto (2008, 2009 e 2011), pero o máis importante é o Ciclo de Concertos, do que se fixeron xa 16 edicións. Cada ciclo de concertos componse dunha media de tres recitais, principalmente de música de cámara, en moi diversas agrupacións de conxunto. Sería excesivamente prolixo sinalar aquí todos os intérpretes, agrupacións e estreas que se levan realizadas. Soamente quero destacar que, nas dúas últimas edicións (XV e XVI ciclos), se puido contar por primeira vez con colectividades superiores ás agrupacións de música de cámara, como foron a Banda Artística de Merza e a Orquestra e Coro Gaos.

Un momento moi entrañable da historia da AGC deuse curiosamente fóra dos ciclos: por iniciativa de Florián Vlashi, á fronte do Grupo Instrumental Siglo XX, doce compositores da AGC escribiron unha variación sobre un tema popular proposto, o que deu lugar á única obra colectiva –ata o de agora– da AGC: *Variacións sobre un alalá*, que sería estreada en Santiago o 5 de xullo de 2008, dentro do Festival Via Stellae.

Ademais disto, a produción musical dos membros da AGC xa foi obxecto dunha tese de doutoramento na Universidade de Valladolid, a cargo do doutor Carlos Villar Taboada. Este traballo fixo posible que o seu autor escribise unha documentada e ponderada colaboración na *Gran Enciclopedia Galega* (Asociación Galega de Compositores, tomo 44, pp. 198-216), dentro da voz «Música Contemporánea», que se pode considerar hoxe en día como referencia para futuros traballos de investigación.

O ano 2012 é, pois, ano de xubilosa celebración dos primeiros vinte e cinco anos de traballos, esforzos e resultados continuados, nos que a AGC demostrou ser esa estrutura tan importante

–da que falaba Carlos López García– para dar a coñecer as nosas obras. Conxuradas por algunha misteriosa forza do destino, institucións musicais de grande importancia de Galicia veñen a sumarse a esta celebración. É o caso da Banda Municipal da Coruña, que brindou un concerto conmemorativo o pasado 26 de febreiro, baixo a dirección de Xosé Carlos Seráns. O mesmo compromiso ten adquirido a Banda de Ourense, cun concerto que terá lugar no outono de 2012. As orquestras profesionais de Galicia: Orquestra Sinfónica de Galicia e Real Filharmonía tamén interpretarán ao longo deste ano diversos concertos en que se incluirán obras de compositores socios como celebración da efeméride. A todos queremos dende aquí agradecerlles a súa colaboración. E moi especialmente ao Consello da Cultura Galega, sensible pola súa propia natureza á importancia histórica e cultural da nosa Asociación, que auspicia o volume que tes, lector, nas mans, que non é senón a homenaxe de corazón que os compositores de Galicia lle brindan á súa lingua.

Margarita Viso
Presidenta da Asociación Galega de Compositores

Cancións

MANUEL ALEJANDRE PRADA

(Ponferrada)

Comeza os seus estudos musicais á idade de dez anos na Academia de Música Odeón en Ponferrada con Ana Isabel Fernández Franjo.

En 1993 trasládase a Xixón, onde continúa os seus estudos musicais con Flor Rodríguez Riego, simultaneándoos cos de Enxeñaría Química Industrial. Posúe catro licenciaturas en música: Piano, Música de Cámara, Solfexo e Composición.

Asistiu a cursos de especialización con Fernando Pucholl, Dimitri Baskirov, Natalia Lamas, Marcel Van Bree, Anatol Ugorski e Irina Berkovich. Regularmente ofrece concertos como solista de piano ou en conxuntos camerísticos, e colaborou, en calidade de violinista, coa Xove Orquestra da Fundación Príncipe de Asturias.

Cabe destacar o seu labor como compositor; a súa extensa produción abarca un total de 57 números de Opus, na que destacan as súas obras sinfónicas e pezas camerísticas.

Fundou e dirixiu diversas formacións vocais e instrumentais. Actualmente exerce a dita faceta á fronte da Orquestra Sinfónica de Ponferrada.

Entre 2000 e 2004 foi xefe do Departamento de Composición e do Departamento de Orquestra e Música de Cámara do Conservatorio Profesional de Música de Monforte de Lemos (Lugo).

Desde 2004 é profesor titular de Música no Instituto de Ensino Secundario Gil y Carrasco de Ponferrada.

Campanas de Bastabales
(Rosalía de Castro)

Campanas de Bastabales,
cando vos oio tocar,
mórrome de soidades.

I

Cando vos oio tocar,
campaniñas, campaniñas,
sin querer torno a chorar.

Cando de lonxe vos oio,
penso que por min chamades
e das entrañas me doio.

Dóiome de dor ferida,
que antes tiña vida enteira
i hoxe teño media vida.

Solo media me deixaron,
os que de aló me trouxeron,
os que de aló me roubaron.

Non me roubaron, traidores,
¡ai!, uns amores toliños,
¡ai!, unos toliños amores.

Que os amores xa fuxiron,
as soidades viñeron…
De pena me consumiron.

[...]

Campanas de Bastabales

Poema de Rosalía de Castro

Música de Manuel Alejandre Prada

© Copyright 2012 by Manuel Alejandre Prada, A Coruña. Spain.
Edición autorizada para todos os países a Consello da Cultura Galega.
Pazo de Raxoi, 2º andar, 15705 Santiago de Compostela. A Coruña.

15
ni - ñas sin que-rer tor - no.a cho - rar
mf Can-do de lon-xe vos o - io
mf
mp
Ped.
Ped.
21
pen - so que por min cha - ma - des e das en - tra-ñas me do - io.
ff Dó - io - me de dór fe -
f
Ped.
26
ri - da que.an tes ti - ña vi - da.en tei - ra e.ho xe te - ño me - dia vi - da,
31
só - o me-dia me dei - xa - ron os que de.a ló me trou - xe - ron,
os que de.a ló me rou - ba -
mp
mp
sfz
sfz
Ped.

37
ron. p
con inocencia
8va
8va
pp
p
Led.
Led.
Led.
Led.
43
p Non me rou - ba - ron trai - do - res, ai! uns a - mo - res to -
pp
una corda
47
li - ños ai!, uns to - li - ños a - mo - res. Que.os a - mo - res xa fu -
51
xi - ron, as so - i - da-des vi - ñe - ron... ff de pe-na me con-su - mi - ron.
ff
tre corde

56
Repítese duas veces coas seguintes estrofas do texto
Adagio flexible
poco ritenutto
pp
8va
63
8vb
p Cam-pa-nas de Bas-ta - ba - les
can-do vos o - io to - car,
mó - rro-me de so - i -
(8va)
(8vb)
67
Allegro
f
calmo
p
da
15ma
71
sfz
des.

MIGUEL BROTÓNS

(Alacant, 1965)

É profesor superior de Música polo Conservatorio Superior «Óscar Esplá» de Alacant con Premio Extraordinario e polo Conservatorio Superior da Coruña.

Estudou con profesores de recoñecido prestixio como Fred Mills, profesor da Universidade de Georgia (EE UU) e membro de Canadian Brass; E. Crespo, director de German Brass (Alemaña); M. Becquet e H. Joulain, do Conservatorio Nacional de París. Asistiu a cursos de composición con M. Trojhn, D. Ghaum e A. García Abril do Real Conservatorio Superior de Música de Madrid.

Dentro da súa faceta como compositor destacan os seguintes encargos: *A morte da nai, A importancia, Pontedeume un cantar, Huellas sonoras, Narón Terra de Trasancos, Os sons da memoria histórica, In memorian, Amalgamas, Diario de Ferrol, Waldhorn, Mártires da libertade*, etc. Realizou composicións para diversas entidades como a Xunta de Galicia, deputacións, universidades, concellos e demais entidades públicas e privadas.

Foi profesor do Conservatorio Profesional de Música de Ferrol e na actualidade é profesor de ensino secundario no IES Concepción Arenal de Ferrol; actividade docente que compaxina coa interpretación, dirección e creación musical.

O Padroado de Cultura do Concello de Alacant e a Xunta de Galicia gravan parte da súa obra musical nas edicións discográficas *Con música propia* (2008), *Perspectivas* (2009) e *Ciclo XV* (2010, da Asociación Galega de Compositores).

Negación de Ulises e Teseo
(Miro Villar)

Se algunha vez tiveses que agardar entre fío
e tecidos, non sexas Penélope que tece
e destece os bordados axiña que anoitece.
Ulises non existe, foi verso fuxidío.

Se algunha vez tiveses que agardar entre fío
e tecidos, non sexas Ariadna que ofrece
saír do labirinto mortal a quen a esquece.
Teseo non existe, só queda o desafío.

Se algunha vez eu debo partir como Odiseo
prefiro voltar sempre vencido a Compostela.
Non me importa a derrota se ti me identificas.

Se algunha vez eu debo marchar como Teseo
non ha ser Artemisa fluxo do meu Sarela.
Non me importa ser lama se ti me purificas.

Negación de Ulises e Teseo

Poema de Miro Villar

Música de Miguel Brotóns

©Copyright 2012 by Miguel Brotóns Pérez, A Coruña, Spain
Edición autorizada para todos os países a Consello da Cultura Galega.
Pazo de Raxoi, 2ºandar, 15705 Santiago de Compostela. A Coruña.

11
-te___ - ce.
U - li - ses non e - xis - te,
foi ver - so fu - xi -
f
f apasionato
mf
mf
15
Poco più mosso
Parlato
dí - o.
Se algunha vez tiveses
mf sonoro
mf expresivo
mf
18
que agardar entre fío e tecidos,
non sexas Ariadna que ofrece saír do labirinto mortal
3
21
a quen a esquece.
f
mf
f
f

primo tempo
Canto
24
Teseo non existe, só queda o desafío.
Se al-gu - nha vez eu
mf
mf apasionato
28
de__ - bo par-tir co-mo O-di - se - o pre - fi - ro vol-tar sem - pre ven- ci - do a
f
mf
32
Com - pos -te - la a Com - pos - te - la. Non me im- por - ta non me im -por - ta
f
mf
p
36
a de - rro - ta a de - rro - ta se ti me i-den - ti - fi - cas ti me i- den - ti - fi - cas.
mf
p
f

40
estesso tempo
a tempo
3
rit.
Se al-gu-nha vez eu
f apasionato
f senza fretta
rit.
f apasionato
f
44
de___ - bo mar-char co-mo Te - se - o non ha ser Ar - te - mi - sa flu - xo do meu Sa - re - la.
mf
f
48
Sa - re - la. Non me im-por - ta ser la_____ - ma se ti me
mf
f
52
pu- ri - fi - cas ti me pu - ri - fi_____ -cas.
f

GABRIEL BUSSI

Actualmente é profesor da Orquestra Sinfónica de Galicia, obtivo a súa educación musical en varios países e continentes. Naceu en Uruguai e realizou os seus estudos principais en Alemaña, onde se licenciou en Berlín cos profesores violinistas Christoph Poppen e Ulf Wallin. Estudou Composición cos profesores Gerhard Tittel e Jürgen Ganzer. Estreou neses anos varias obras de encargo, entre as cales destacan un cuarteto de cordas, unha ópera infantil (sobre un libreto propio) e unha sonata para frauta e piano.

Foi premiado en diferentes concursos de interpretación e composición e foi bolseiro de numerosos festivais de música en varios países. As súas composicións e arranxos foron interpretados con regularidade por Young Artists International (Los Ángeles), incluíndo gravacións e retransmisión por radio.

Obtivo o título Master of Music co Dr. Eduard Schmieder como bolseiro de SMU/Dallas en EE UU; perfeccionou os seus estudos en Composición co Dr. Robert Frank.

As súas obras foron interpretadas en varios países e continentes. En Galicia, a súa música e os seus arranxos foron programados, en varias ocasións, pola Orquestra Sinfónica de Galicia, a Orquestra de Cámara da Sinfónica de Galicia, a Orquestra Gaos, o Zoar Ensemble, o Artemis Ensemble, o Grupo Instrumental Siglo XX, entre outros.

Hai unha voz
(Luz Pozo)

Hai una voz
no tempo de Galicia.
Hai una voz sen verbas.
A que todos ouvimos no silencio.
Lembrando nomes pra que naza o millo.

Chámase morte ou mágoa.
Xuramento de anguria.
Soedade.
Pensamento de pedra.
Chámase berro, auga,
desarrimo.

Chámase olvido.
E chámase arelanza.
Ou vida ou liberdade ou compaña dos nosos.
Chámase soño, morte, lar, saudade.
Chámase choiva que lourea os froitos.

Hai una voz.
Chámase Rosalía.
Sete letras de laio.
Saudade
dunha fala ferida.

Esperanza dun mundo
que inda fica nun berro
de liberdade.
Hai una voz.
A súa.
Benzoada

Hai unha voz

Poema de Luz Pozo Garza

Música de Gabriel Bussi

© Copyright 2012 by Gabriel Bussi, A Coruña. Spain.
Edición autorizada para todos os países a Consello da Cultura Galega.
Pazo de Raxoi, 2º andar, 15705 Santiago de Compostela. A Coruña.

16
f
p
Chá - ma-se mor - te ou má - go - a
Xu-ra - men - to de an - gu - ria Soi-
sfp
p
ff
sf
p
21
misterioso
da - de
Pen - sa - men - to de pe-dra
sfp
sfp
ff
26
f
Chá - ma-se be - rro e fon - te
e des - a - rri - - mo
sfp
sfmp
p
30
e des - a - rri - mo
f
Chá - ma-se·ol - vi - do E
sf mf
ff
poco f

34
chá - ma-se·a-re-lan-za Ou vi - da ou li - ber - da - de Ou vi - da
ff
ff
38
ou li - ber-da - de ou com - pa-ña dos no - sos
mp
mp dolce
dim.
p
44
Chá-ma-se so - ño ou mor-te lar sau-da -
fp
fp
simile
poco a poco cresc.
49
de Chá - ma - se so - ño ou mor - te lar sau - da - de
fp
f
fp
dim.

53
fp
dim.
Chá-ma-se choi-va que lou-re-a os froi-tos
pp
cresc. molto
58
p
Hai un-ha voz
Chá-ma-se Ro-sa-lí-a
ff
p
64
cresc.
f
mf
Se-te le-tras de lai-o
Sau-da-de dun-ha
mf
poco cresc.
poco f
p
70
f
fa-la fe-ri-da
Es-pe-ran-za dun
cresc.
ff
p

75
mun - do
que in - da fi - ca nun be - rro
80
de li - ber - da - de
cresc.
85
con forza
Hai un - ha voz A sú - a Ben - zo - a -
91
da
Ben - zo - a - da
cresc.

80
f cresc.
de li - ber - da - de
cresc.

CARLOS M. CAMBEIRO ALÍS

(Barcelona, 1958)

Titulado superior en Composición, é profesor titular de Fundamentos de Composición e xefe do Departamento de Composición no Conservatorio Superior de Música de Vigo, onde imparte as materias de Composición e Análise da Música do Século XX.

A súa actividade profesional desenvólvese, así mesmo, como orquestrador, arranxador, compositor e pedagogo; algúns dos seus traballos están publicados en partitura, CD, LP e casete, ou recollidos en gravacións da Radio Galega e de Radio Popular de Vigo. Algunhas das súas obras foron premiadas.

Foi membro integrante da Comisión de Conservatorios e dos Grupos de Traballo que elaboraron os currículos de música LOGSE e LOE para a comunidade autónoma de Galicia.

No ano 2009 obtivo o DEA pola Universidade de Santiago de Compostela, na área de Historia da Arte (Música). Autor dalgunhas publicacións arredor da figura do violinista e compositor Manuel Quiroga Losada, na actualidade realiza unha tese de doutoramento cuxa principal liña de investigación se centra na vida e na obra musical do artista pontevedrés.

Bagoíña de nena
(Enrique Jiménez Gómez)

¡Bagoíña de ceo,
chora xa, meu ben!
…, que caia no niño
dozura de mel.

¡Bagoíña de ouro
no niño calado!
…, non sufras meniña
polo teu malfado.

¡Bagoíña de prata,
de nácara e pelra!
…, deixa que se vaia
a meiga nubeira.

¡Que a bruxa e o trasno
agora mesmo están,
liscando do berce
para non voltar!

Pois ó ve-lo sorriso
nuns beizos pequenos,
dóense dos ollos,
e fuxen co medo.

Se coa choiva da noite
saloucase o sol,
…, ¡bagoíña de lúa…
non chores máis, amor!

a Enrique Jiménez

Bagoíña de nena

Poema de Enrique Jiménez

Música de Carlos Cambeiro

© Copyright 2012 by Carlos Cambeiro, A Coruña. Spain.
Edición autorizada para todos os países a Consello da Cultura Galega.
Pazo de Raxoi, 2º andar, 15705 Santiago de Compostela. A Coruña.

13
que ca - ia no ni - ño do - zu - ra de mel.
17
¡Ba - go - í - na de ou - ro no ni - - - - ño ca - la - do!
21
non su - fras me - ni - - - - - ña po - lo teu mal - fa - do.
25
¡Ba - go - í - ña de pra - ta, de ná - ca - ra e pel - ra!

29
con mistero
mf
dei - xa que se va - ia a mei - ga nu - bei - ra.
con mistero
mf
33
mf grazioso
¡Qué a bru - xa e_o tras - no a - go - ra mes - mo_es - tán, lis -
mf grazioso
37
espressivo
can - do do ber - ce pa - ra non vol - tar!
sf sf
41
grazioso
Pois ó ve - lo so - rri - so nuns bei-zos pe - que - nos,

45
espressivo
con spavento
mf
sf sf
dó - en - se dos o - llos,
e fu - xen co me - do.
con spavento
mf
sf sf
49
mp teneramente
Se co - a choi - va da noi - te
sa - lou - ca - se o - sol,
mp e teneramente
53
rit.
¡ba - go - i - ña de lú - a
non cho - - - - - res máis, a -
rit.
57
a tempo
rit.
mor!
a tempo
rit.

XABIER COMESANHA PEREIRA

(Bremenhaven [Alemaña], 1968)

A súa formación musical tivo lugar en distintos conservatorios como o Superior de Vigo, Superior da Coruña, Superior «Amigos do País» de Santiago de Compostela, Superior de Coimbra, Escola de Altos Estudos do Porto, Conservatorio Profesional «Manuel de Falla» e Escola de Altos Estudos Musicais de Santiago de Compostela.

Durante a súa formación, que comeza da man de D. Xosé Iglesias Ramilo, traballou de forma continuada e participou en cursos de perfeccionamento con distintos mestres como Celso Otero, Pedro Iturralde, Francisco Martínez, Narciso Pillo, Jean Pennings, Daniel Deffayet, José Susi, Jos Wuytack, Miguel Sacristán, Rogelio Groba, Pedro Pinfano, The Rascher Quartet, Antón García Abril, Maximino Zumalave, Douglas Bostock, Georgui Fedorenko, The Ámsterdam Quartet.

No terreo profesional destacan obras para distintos xéneros musicais tales como: *Suite Galaica, Fantasía, Nocturno, Cen anos hai, El Herido, Tembra un neno no pórtico húmido, Plenilunio*, etc.

Recibiu o Premio San Martiño no ano 1998 polo seu labor no campo da normalización lingüística e o Premio Avelina Valladares no ano 2004 en recoñecemento ao seu traballo en prol da cultura galega. No ano 2008 concédenlle o Salmón de Ouro, máxima distinción que outorga o Concello estradense.

Siluetas Compostelán
(Xosé Manuel Cabada Vázquez)

A CATEDRAL

Unha montaña de pedra
con debuxos caprichosos,
onde, acochados, se gardan
inapreciables tesouros.

A NORMAL

Bela portada románica
nunha casoupa encaixada.
Dentro, ledo rechouchío
de rapaces e rapazas.

A UNIVERSIDADE

Sabios mestres encadrados
dentro dun marco de pedra;
Abigarrados discípulos,
¡máis abigarrada ciencia!.....

SAN PAIO

Un gran lenzo de sillares,
fiestras con enreixado,
onde debullan amores
corazóns santificados.

Con toda ledicia para Nieves, Javier e Aníbal

Siluetas Composteláns

Poema de Xosé Manuel Cabada Vázquez

Música de X. Comesanha

© Copyright 2012 by Javier Comesaña Pereira, Pontevedra, Spain.
Edición autorizada para todos os países a Consello da Cultura Galega.
Pazo de Raxoi, 2º andar, 15705 Santiago de Compostela. A Coruña.

12
pe - dra con de - bu - xos ca - pri - cho - sos, ca - pri -
17
cho - sos Un - ha mon - ta - ña de pe - dra con de
mf
pp
pp
22
bu - xos ca - pri - cho - sos, on - dea - co - cha - dos, se gar - dan i - na - pre -
26
cia - bles te - sou - ros. Be - la por - ta - da ro -
poco rit.
[A NORMAL]
A tempo ♩.=50
mf
8va
mf
mf
3

30
f
má-ni-ca nun-ha ca-sou-paem-po-tra-da. Den-tro, le-do re-chou
f
[A UNIVERSIDADE]
34
p
f
♩=75
chí-o de ra-pa ces e ra-pa-zas. Sa-bios mes-tres en-ca
p
p
f
f
38
dra-dos den-tro dun mar-co de pe-dra; A-bi-ga-rra-dos dis-cí-pu-los,
3
43
[SAN PAIO]
p
¡máis a-bi-ga-rra-da cien-cia! Un gran

46
len - zo de si - lla - res, fies - tras con en - rei - xa - do,
p
p
50
mf
on - de de - bu - llan a - mo - res co - ra -
54
zóns san - ti - fi - ca - dos, co - ra -
f
56
zóns san - ti - fi - ca - dos
rit.
8va
mf
mf

JUAN DURÁN

(Vigo, 1960)

Nace en Vigo en 1960. Fundador da Asociación Galega de Compositores, escribe música de cámara, vocal, sinfónica e escénica, ademais de traballos didácticos e arranxos e orquestracións de música galega.

De 1987 a 1997 é profesor do Conservatorio da Coruña. Na actualidade pertence ao corpo de Inspectores de Educación, na especialidade de ensinanzas artísticas.

No ano 2000 consegue o Premio de Composición da Universidade Carlos III de Madrid con *Álbum para Orquesta*. En 2005 edítase a súa reconstrución da ópera *Inés e Bianca* de Adalid, por encargo do IGAEM.

En 2008 estrea a súa ópera *O arame*, sobre texto de Manuel Lourenzo, coa dirección de Maximino Zumalave, pola que obtén o Premio da Crítica. Ese ano, consegue o Primeiro Premio da Federación Galega de Bandas con *O soño de Breogán*.

En 2010 inicia unha especial colaboración con Cristina Gallardo Domás. Con ela grava un CD de cancións galegas, fai arranxos de música chilena e na actualidade prepara con ela unha nova ópera.

En 2011, obtén o Premio de Composición do Festival de Música de León, con *4 elementos*; e queda finalista do Premio Internacional de Música Sacra co seu motete para coro e orquestra *Noso Pai*.

Tecín soia
(Rosalía de Castro)

Tecín soia a miña tea,
sembrei soia o meu nabal,
soia vou por leña ó monte,
soia a vexo arder no lar.

Nin na fonte nin no prado,
así morra coa carrax,
el non ha de virm'a erguer,
el xa non me pousará.

¡Que tristeza! O vento soa,
canta o grilo ó seu compás...
Ferve o pote... mais, meu caldo,
soíña t'hei de cear.

Cala, rula, os teus arrulos
ganas de morrer me dan;
cala, grilo, que si cantas,
sinto negras soïdás.

O meu homiño perdeuse,
ninguén sabe en onde vai...
Anduriña que pasache
con el as ondas do mar;

anduriña, voa, voa,
ven e dime ond'está.

Tecín soia

Poema de Rosalía de Castro

Música de Juan Durán

© Copyright 2012 by Juan Durán Alonso, A Coruña. Spain.
Edición autorizada para todos os países a Consello da Cultura Galega.
Pazo de Raxoi, 2º andar, 15705 Santiago de Compostela. A Coruña.

19
p
a - sí mo - rra coa ca rrax, él non ha de vir-me.a.er - guer, él xa non me pou - sa-rá.
25
mf
¡Qué tris - te - za.O ven - to so - a, can - ta.o gri - lo.ó seu com pás; fer - ve.o po - te,
mf
p
p
30
mais, meu cal - do, so - í - ña te.hei de ce - ar. Ca - la, ru - la.os teus a - rru - los
35
p
ga - nas de mo - rrer me dan; ca - la, gri - lo, que si can - tas,

Poco a poco animato
39
sin - to ne - gras so - i - dás. O meu ho - mi - ño per - déu - se, nin -
43
guén sa - be.en ón - de vai. An - du - ri - ña que pa -
46
sa - che con él as on - das do mar;
49
an - du - ri - ña, vo - a, vo - a, ven e di - me
poco a poco cresc.
poco a poco cresc.
8va

52
f
on - des - tá. ven e di - me on - des - tá. ven e di - me
(8va)
8va
8vb
56
on - des - tá. ven e di - me on - des - tá.
8va
8vb
60
Primo tempo
p
3
Morendo
ven e di - me on - des - tá. ven e di - me on - des - tá.
mf
p
8vb

MARÍA MENDOZA

(Oviedo)

Pianista, compositora e docente, comeza a estudar música aos catro anos coa súa nai, profesora de piano. No ano 2001 remata os estudos superiores de Piano e de Música de Cámara no Conservatorio Superior de Bilbao, coas máximas cualificacións. En 2002 obtén neste centro o título superior de Solfexo, Acompañamento e Transporte e licénciase en Belas Artes. En 2003 comeza os estudos de Composición no Conservatorio Superior de Vigo, con Carlos Cambeiro, Joam Trilho e Pablo Beltrán.

Séguese formando con cursos e clases maxistrais de piano, análise, jazz e música moderna, técnicas de relaxación e control do medo escénico, música cinematográfica e composición.

Profesionalmente divídese entre a docencia (profesora de Composición no Conservatorio Profesional de Ourense), a composición e a interpretación. É moi versátil como pianista (clásica, acompañante de instrumentistas, cantantes e agrupacións corais) e como teclista en grupos de música moderna. Como compositora é autora de pezas para piano, orquestrais, música de cámara, corais, para banda, para voz e piano e bandas sonoras para series e curtametraxes de animación (*Caracois* e *Contos do Camiño*, emitidos por varias televisións, en España e no estranxeiro), unindo as súas dúas grandes paixóns, a música e o cinema.

Ágoa de muiño
(Manuel Cuña Novás)

Ágoa de muiño
seus rumores son,
fíos cristaíños
da noite ao redor.

O seu agarimo
é de namorar
estreliñas núas
da noite noval.

Ágoa do muiño
faise soio voz,
parada na noite:
para corazón!

Adicada a Patricia Blanco

Ágoa de muiño

Poema de Manuel Cuña Novás

Música de María Mendoza

© Copyright 2012 by María García-Mendoza Fernández, A Coruña. Spain.
Edición autorizada para todos os países a Consello da Cultura Galega.
Pazo de Raxoi, 2º andar, 15705 Santiago de Compostela. A Coruña.

rit.
a tempo
molto rit.
13
mui - ño fai - se so - io voz, pa-ra - da na noi - te: pa-ra co-ra-
16
zón!
a tempo
19
molto cresc.
subito
22

JULIO MONTERO

Comezou a súa carreira musical aos 18 anos, logo de abandonar os estudos universitarios de Bioloxía. Realizou un posgrao en Piano coa catedrática Mariña Shamagian. Trasladouse ao Real Conservatorio Superior de Madrid para finalizar Composición co mestre Antón García Abril. Asistiu a cursos de composición con Teresa Catalán, Agustín Charles, Anxo Oliver, Magnus Lindberg, Leonardo Balada e Samuel Adler. O III Concurso de Piano ASGAIM tivo como obra obrigada na categoría superior a súa partitura *Rachmaninov, in memoriam*. A súa primeira sinfonía, *Dutika Mere*, foi estreada e editada pola Deputación de Pontevedra. No seu último concerto na Universidade de Santiago tocou a *Sonata Dante* de Liszt. Bolseiro do Curso Internacional Música en Compostela na especialidade de Sinfonismo. Obtivo unha bolsa SGAE para a realización do Curso Internacional de Composición Leonardo Balada en Torroella de Montgrí. No campo do audiovisual compuxo máis de trinta bandas sonoras para diversas curtametraxes e obras teatrais. Dende o ano 2008 pronuncia conferencias sobre música sinfónica na imaxe na Universidade de Salamanca no Simposio Internacional de B.S.O., que desenvolveu a súa VI edición en 2011. Exerce como profesor dende o ano 98 e imparte as materias de Análise, Composición e Novas Tecnoloxías.

MariNana
(Julio Montero)

Para a pequena Marina

Dorme Marina?,
un Elfo pregunta.
E un Trasno dille que…
E un Silfo resposta que...
E Ondina cóntalles que:
Marina dorme
MariNana
MariNana
Ula?
Onde irá?
Eu vóuvolo contar:
á beira do Yana
Marina durmindo está
e os Trasgos cantan esta
MariNana

para a pequena Marina

MariNana

Poema de Julio Montero

Música de Julio Montero

© Copyright 2003 by Julio Montero Rodríguez, A Coruña. Spain.
Edición autorizada para todos os países a Consello da Cultura Galega.
Pazo de Raxoi, 2º andar, 15705 Santiago de Compostela. A Coruña.

15
pp
ri - Na - na na.
U-la _?
¿On-de_i-rá? - - - -
pp
sf
mp
20
Eu vóu-vo-lo con-tar:
26
mp
á _ bei-ra do _ Ya-na Ma-ri-na dur-min-do_es-tá-e os Tras-nos can-tan es-ta
8va
mp

32
mf
rit.
f
Ma - ri-Na-na Ma - ri - Na-na na Ma - ri - Na - na Ma - ri -
mf2
rit.
38
a tempo
f
Na - na na - - - - - Ma - ri - Na - na dor-me Ma-
43
mp
pp
rit.
ri - Na - na - na Ma - ri - Na - na - na Ma-ri - Na - na
8va

38
a tempo
f
Na - na na - - - - - Ma - ri - Na - na dor - me Ma -
38
2
2
a tempo
f

ANTONIO PEÑA

(Ferrol, 1959)

Titulado superior de Composición polo Conservatorio Superior de Salamanca. Licenciado en Historia e Ciencias da Música pola Universidade da Rioxa. Na actualidade realiza o curso de doutoramento Música na España Contemporánea na Universidade de Santiago de Compostela. É profesor de Composición no Conservatorio Superior de Música da Coruña.

Como compositor fixo música para distintos ámbitos e formacións, entre outras: *Inopia, Cara Cosa* (Cámara), *Locus Amoenus* (Electroacústica), *Pentalfa* (Sinfónica), *La Zapatera Prodigiosa* (Escénica).

Realizou traballos de composición e orquestración nas bandas sonoras das películas: *El bosque animado, El sueño de una noche de San Juan, De Produndis, Abrígate, Agallas* e *O Apóstolo.*

Como intérprete formou parte de grupos dos máis diversos estilos, como *La Vella Dixieland Jazz Band*, fundador da primeira Big Band de Galicia *Unión Costa Oeste*, *Clunia, Baio Emsemble, Badía Carmen Rey Cuarteto*.

Guitarrista das cantautoras *Julie Guravich, Cristal Méndez Queizán* e *Rosa Cedrón*, e da obra de teatro *El somni dunha nit de estiu*, realizada en Barcelona xunto a Jordi Amargós.

Como pianista acompañante traballou co grupo folk *Luar na Lubre* na xira Espiral e na gravación de discos con Carmen Rey, Maite Dono e Rosa Cedrón.

Vaguedás
(Rosalía de Castro)

Ben sei que non hai nada
novo embaixo do ceo,
qu' antes outros pensaron
as cousas qu' ora eu penso.

E ben, ¿para que escribo?
E ben, porque así semos:
relox que repetimos
eternamente o mesmo.

Tal com' as nubes
Qu' impele o vento,
i agora asombran, i agora alegran
os espaços inmensos do ceo,
así as ideas
loucas qu' eu teño,
as imaxes de múltiples formas
d' estranas feituras, de cores incertos,
agora asombran,
agora acraran
o fondo sin fondo do meu pensamento.

Vaguedás

Poema de Rosalía de Castro

Música de Antonio Peña

© Copyright 2012 by Antonio Peña, A Coruña. Spain.
Edición autorizada para todos os países a Consello da Cultura Galega.
Pazo de Raxoi, 2º andar, 15705 Santiago de Compostela. A Coruña.

13
cri - bo? e ben por - quea si se - mos, re - lox que re - pe-
17
mp
ti - mos e - ter - na - men - teo mes - mo. re - - - - -
mp
21
lox que re - - - - pe - ti - mos e - ter - na-men - teo
25
mes - mo.
p

29
mp
Tal co - moas nu - bes queim -
33
pe leo ven - to. ia - go - raa - so om-bran, ia -
37
go - raa - le - gran os es - pa - cios in -
41
f
me - en - sos do ce - o. as i - i - de - as lou -
mf

45
mf
cas queu te - - - ño, as i - ma - xes de múl - ti-ples for - mas dees -
49
mp
tra - nas fei-tu - ras de co - res in-cer - tos, a - go - raa - som - bran, a -
53
p
go - raa - cra - ran o fon - do sin fon - do do meu pen-sa - men - to.
p
57
8va

PAULINO PEREIRO

(A Coruña, 1957)

Compositor de música sinfónica, de cámara e teatral. Autor (até xaneiro de 2011) de 220 obras. A súa música interpretouse en diferentes países de Europa, Asia e América. Participou na creación da Asociación Galega de Compositores.

Como compositor de música escénica realizou, entre outros, os seguintes traballos: *O barbeiro de Sevilla. Op. 65 e Cyrano de Bergerac. Op. 72*.

Entre as súas obras sinfónicas salientan: *Sinfonía n.º 1, «Paisaxes imaxinarias». Op. 62* (estreada pola Orquestra Sinfónica de Galicia, dirixida por Antoni Wit); *O inferno de Dante. Op. 61* (estreada pola Real Filharmonía, dirixida por Antoni Ros Marbá). *Ceo. Op. 54* (estreada pola Orquestra Sinfónica de Galicia, dirixida por Eiji Oue).

Publicou obras didácticas para o ensino da música no ensino medio (Música 3º ESO) e para os conservatorios: *Caderno de melodías populares. Op. 60; Melodías paisanas. Op. 90; Cancións de aquí e acolá. Op. 71* (con gravación en CD).

Como escritor (membro da Asociación de Escritores en Lingua Galega) publicou libros de narrativa, ensaio e poesía, algúns deles premiados.

Vella sombra que se incéndia no verso
(Miguel Anxo Fernán-Vello)

Un canto antigo e lento resoa no vento e no fondo corazón
da terra. Séculos ancorados na pedra.
Nas duras espirais que destinou o tempo mineral
comeza a luz obscura, a vella sombra
que se incéndia no verso.

A Miguel Anxo Fernán-Vello

Vella sombra que se incéndia no verso

Poema de Miguel Anxo Fernán-Vello

Música de Paulino Pereiro
Op. 34 nº 2

© Copyright 2012 by Paulino Pereiro. Spain.
Edición autorizada ao Consello da Cultura Galega para todos os países.
Pazo de Raxoi, 2º andar, 15705 Santiago de Compostela. A Coruña.

13
pocco rit.
ven - to
mf
e no fon-do co-ra - zón
da te - rra.
pocco rit.
17
a tempo
a tempo
tr
mf
3
21
pocco rit.
a tempo
3
mf
Sé - cu los an - co -
a tempo
p
pocco rit.
mf
25
ra - dos na pe - dra.
3
f

28
subito p
31
p
Nas du - ras es - pi - rais que
34
des - ti - nou o tem - po mi - ne - ral
mf
co - me - zaa
mf
37
luz obs - cu - ra,
f
a
f

40
ve - - - - lla som - bra
mf
que sein - cén - - - -
mf
43
pocco rit.
a tempo
dia no ver - - - - so.
pocco rit.
a tempo
tr
mf
46
3
49
3
p
rit.

JUAN PÉREZ BERNÁ

(Albatera, Alacant, 1971)

Titulado superior de Música (1991), licenciado en Xeografía e Historia (1996) e doutor en Historia da Arte-Área de Música pola Universidade de Santiago de Compostela (2008), actualmente é profesor do IES Ramón Otero Pedrayo da Coruña Ten no seu haber publicacións sobre etnomusicoloxía, dous libros de texto para enssinanza secundaria obrigatoria, varios artigos en publicacións especializadas e a edición en CD-ROM da súa tese de doutoramento. Como director de orquestra destaca a súa dedicación ao repertorio sinfónico-vocal tanto escénico (*La corte de Faraón* en 1997, *La del Manojo de rosas* en 2002, *El barberilo de Lavapiés* en 2006-07, *La Gran Vía* en 2008) como relixioso (*Requiem* de W. A. Mozart, León, 2006, *Misa Scala Aretina* de F. Valls, Palacio da Radio de Bucarest, 1998, etc.); actualmente dirixe a Coral Polifónica Casino da Coruña e colabora coa Asociación Lírica Ofelia Nieto. Como compositor, o seu su catálogo abrangue máis de 40 títulos para diversas formacións (www.asociaciongalegadecompositores.com), destacan *Villancico Extrafino. Retablo escénico en catro cadros* (Ed. Dos Acordes, 2009) e *A imprudente travesía de Isabel de Barreto* (Clave Redords, 2010). Entre 2005 e 2011 ocupou a secretaría da Asociación Galega de Compositores e actualmente é membro da súa directiva.

Durme meu neno
(Esther López Castro)

Durme Meniño,
durme e non chores
que unhas pombas brancas
virante a arrolar.

Paniños de liño
que bordou María
a túa pel de rosa
docemente han tapar.

E os nenos pastores
para agasallar
con zonchos fiados
faranche un colar.

¡Calade! ¡Calade!

Durme Meniño,
durme e non chores
que unhas pombas brancas
virante a arrolar.

Con voz caladiña
murmura María
ledas panxoliñas
cancións de Nadal.

E chegados do Ceo
para te adorar
sete coros de anxos
moi soave han cantar.

¡Calade! ¡Calade!

Durme meu Neno.

ao meu sobriño Pedro Alonso

Durme meu Neno

Poema de Esther López Castro

Música de Juan Pérez Berná

© Copyright 2012 by Juan Pérez Berná, A Coruña. Spain.
Edición autorizada para todos os países a Consello da Cultura Galega.
Pazo de Raxoi, 2º andar, 15705 Santiago de Compostela. A Coruña.

Moderato (♩. = c. 70)
18
mf
par.
E os ne - nos pas -
mf
23
to - res pa - raa - ga - sa - llar, con zon - chos fi - a - dos fa - ran - cheun co - lar. ¡Ca - la - de!
¡Ca - la - de!
f
mp
f
mp
Tranquilo 𝅗𝅥 = 60
28
mp
Dur - me Me - ni - ño, dur - mee non cho - res
8va
8va
mp
simile
Ped.
34
queun - has pom - bas bran - cas vi - ran - tea - rro - lar.
mf
mf
dolce
p

39
p dolce
Mur-mu-ra Ma-rí-a can-cións de Na-dal, pan-xo-li-ñas can-cións de Na-
Moderato (♩. = c. 70)
45
dal.
8va
mp
mf
49
mp
E os ne-nos pas-to-res pa-raa-ga-sa-llar, con zon-chos fi-a-dos fa-ran-cheun co-
8va
mp
mp
53
f
p
Tranquilo ♩ = 60
p
lar. ¡Ca-la-de! ¡Ca-la-de! Dur-me Me-ni-ño,
(8va)
f
rall
8va
ppp
p
mp
Ped.

Moderato (♩. = c. 70)
45
dal.
8va
mp
mf

JULIÁN RODRÍGUEZ RODRÍGUEZ

(As Pontes, 1971)

Inicia os seus estudos musicais en 1985, primeiro na Coruña e despois en Barcelona; ten, ademais, formación científica no ámbito da enxeñaría informática e a física. Actualmente fai un doutoramento sobre o cineasta José Val del Omar no Departamento de Historia da Arte na Universidade de Santiago de Compostela.

Comeza a compoñer no ano 1987 e a súa traxectoria e formación lévano a ter na actualidade un interese especial sobre a linguaxe musical dentro da creación con medios electrónicos. O seu catálogo integra 25 composicións con instrumentos acústicos, un recompilatorio de 8 cancións, música teatral para 7 obras; no mundo do cine traballa na produción musical de 7 longametraxes; e conta tamén cun recompilatorio de música electrónica de 22 obras. A música deste autor interpretouse en Budapest, París, Viena, Lisboa, Nova York, Londres, Tirana, Madrid, Barcelona, e outras principais capitais españolas.

Pedra –fragmento–
(Julián Rodríguez)

Mira as túas entrañas
plastificadas de adeuses,
míraas vestidas de pedra,
¿poderás camiñar?
¿poderás respira-la porosidade do meu tacto?
si…
agora…
alenta…
espuma o meu ventre,
ven e prega no meu xesto o teu verdugo beso,
a túa estrutura cristalina
de gozo enfiado en xeo...

Pedra

Julián Rodríguez
Texto e música
1994

© Copyright 2012 by Julián Rodríguez Rodríguez, A Coruña. Spain.
Edición autorizada para todos os países a Consello da Cultura Galega.
Pazo de Raxoi, 2º andar, 15705 Santiago de Compostela. A Coruña.

10
¿po - de - rás res - pi - ra - la po - ro - si - da - de do meu tac - to?
mf
13
sfz
Sí
f
a - go - ra
ff
a - len - ta
3
f
sfz
7
ff
sfz
5
sfz
16
es - pu - mao meu ven - tre ven e pre - ga no meu xes - too teu ver - du - go be - so
mf
19
a
moi lixeiro
7
7

21
tú - aes - tru - tu - ra cris - ta - li - na de go - zoen - fia - doen xe - o
3
23
Ó longo dos compases 24 a 27, a cantante mentres canta irá poñendo as mans sobre a boca e nariz do mesmo xeito que ó comezo da peza. Despois, durante o derradeiro fragmento de piano solo, a cantante baixará lentamente a cabeza ata conseguir a posición inicial para terminar.
o
mf
dim.
mf
6
f
p
26
6
7
5
dim.
29
Repetir ad lib. cada vez con menor intensidade ata facer imperceptible. Mínimo cinco veces. O Mi estará muteado levemente coa man dereita sobre a corda.
p
dim.

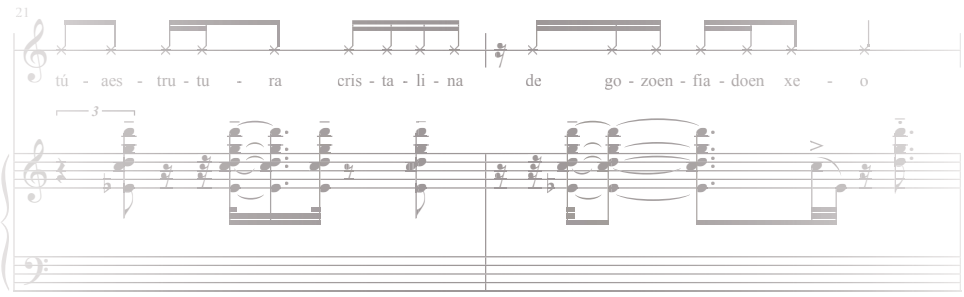
21
tú - aes - tru - tu - ra cris - ta - li - na de go - zoen - fia - doen xe - o
3

GLORIA RODRÍGUEZ GIL

(Vigo, 1972)

Conta cos títulos superiores de Solfexo, teoría, transposición e acompañamento, Piano e Música de Cámara obtidos no Conservatorio Superior de Música de Vigo. No Conservatorio Superior de Música de Barcelona obtén o título superior de Composición e orquestración.

Estudou composición durante dous anos co profesor José Luis de Delás e tres con Albert Sardá.

Recibiu clases maxistrais de compositores tales como Helmut Lachenmann, Toshio Hosokawa, Dieter Mak, Michael Reudenbach, Adriana Hölszky, Beat Furrer, Georges Aperghis, Mark André, Mauricio Sotelo, Jesús Rueda, Salvatore Sciarrino, Joan Guinjoam, Josep Soler, Cruz de Castro, Alfredo Aracil, Salvador Brotons, Consuelo Díez, Gonzalo de Olavide, David Padrós, Cesar Cano, Xavier Darias, Xavier Benguerel, Tomás Marco, Carles Guinovart, Ramón Barce, Eduardo Polonio, Jesús López López, Enric Ferrer, Roberto Sierra, Jose María Laborda, Edson Zampronha, Cristophe Havel ou Horacio Vaggione.

Estreou unhas trinta composicións, gravou dezanove en CD, catorce foron retransmitidas por Radio Nacional de España, Radio Voz e Radio Televisão Portuguesa. Sete están editadas en Periferia Sheet Music, unha en Agra Nova. Tres foron galardoadas co recoñecemento de IBLA Grand Prize (Nova York). Realizou a banda sonora para a curtametraxe de animación *Bieito Dubidoso*, dirixida por Roque Cameselle.

Haikus a Avelina
(Román Raña)

Illa de nós
o corpo faise escarcha
se estamos sós.
Non hai mentiras,
o mundo é verdadeiro
cando me miras.

adicada a Avelina

Haikus a Avelina

Poemas de Román Raña

Música: Gloria Rodríguez Gil

© Copyright 2012 by Gloria Rodríguez Gil, A Coruña. Spain.
Edición autorizada para todos os países a Consello da Cultura Galega.
Pazo de Raxoi, 2º andar, 15705 Santiago de Compostela. A Coruña.

15
19
se es - - - ta - - - mos sós.
24
28
Non hai non hai men - ti - ras,

33
37
o mun - do é ver - da - dei - ro
42
46
can - - - - do can - - - - - do

50
me mi - ras me mi - ras.
ppp
54
58
62

OCTAVIO VÁZQUEZ

(Santiago de Compostela, 1972)

A súa música foi interpretada por directores como C. Kalmar, H. Schellenberger, Víctor Pablo Pérez, Ulysses James, Maximino Zumalave e Teri Murai; e solistas como Amaury Coeytaux, Eldar Nebolsin, Viacheslav Dinerchtein, Jonathan Gandelsman, Nurit Pacht e Eric Jacobsen. Recibiu encargos do New York State Council on the Arts, a Fundación Fulbright, Orquestra Sinfónica de Galicia, Real Filharmonía de Galicia, Meet the Composer, Guernica Project, Xacobeo Classics 2010 e a Fundación Chi-Mei, entre outros. Participou en festivais como a Kölner MusikTriennale (Alemaña), o Prokofiev International Festival (Rusia), Camarissima International Festival (México), European Dream Festival (EE UU), así como Via Stellae, AreMore, Espazos Sonoros e Música en Compostela (Galicia). Presentou relatorios en Manhattan School of Music, Hofstra University, Johns Hopkins University, The New School University, Texas Christian University (EE UU), XXXVII Congreso Internacional de Viola (Sudáfrica), Next Renaissance Conference (Holanda) e a Universidade Carlos III de Madrid. Bolseiro da Fundación Barrié de la Maza, estudou no Conservatorio Adolfo Salazar e no Real Conservatorio Superior de Música de Madrid, e posteriormente no Peabody Conservatory da Johns Hopkins University en Baltimore e na Universidade de Maryland, College Park. Dende 1999 reside na cidade de Nova York.

En Cornes
(Rosalía de Castro)

Formoso campo de Cornes,
cando te crobes de lirios,
tamén se me crobe a i-alma
de pensamentos sombrisos.
De Cornes lindo lugare,
que cruzan tantos camiños:
anque cuberto de rosas,
as rosas tamén fan guizos.

[...]

Donde hai homes hai pesares;
mais nos teus campos, ña terra,
maxino que os hai máis fondos
cando t' amostras máis leda.
Porqu' eses tríos dos páxaros,
eses ecos i esas brétemas
vaporosas i esas frores,
na alma triste ¡canto pesan!

Polas silveiras errante
vexo unha meniña orfa
que triste vai marmurando:
–¡Ña Virxe, quen rosa fora!
–¿Por que qués ser rosa, nena?
lle preguntei cariñosa,
i ela contesta sorrindo:
–Porque non tén fame as rosas.

a D.

En Cornes

Poema de Rosalía de Castro

Música de Octavio Vázquez

© Copyright 2012 by Octavio Vázquez, A Coruña. Spain.
Edición autorizada para todos os países a Consello da Cultura Galega.
Pazo de Raxoi, 2º andar, 15705 Santiago de Compostela. A Coruña.

16
bri - sos; de Cor - nes lin-do lu - ga - re, que cru - zan tan-tos ca - mi - ños: an-
21
que cu-ber-to de ro - sas, as ro - sas ta-mén fan gui - zos.
rit.
a tempo
26
31
Don - deˆhai ho-mes hai pe - sa - res; mais nos teus cam-pos, ña te - rra, ma-

36
xi - no queˆos hai máis fon - dos can - do teˆa mos tras máis le - da; por - queˆe - ses trí os dos
41
pá - xa-ros, e - ses e - cos iˆe-sas bré - te - mas va-po - ro - sas iˆe-sas fro - res, naˆal
rit.
46
ma tris - te can - to pe - san!
a tempo
51
Po - las sil - vei ras e - rran - te ve -

57
xo^un - ha me-ni - ña or - fa que tris - te vai mar-mu - ran - do: ¡Ña Vir - xe quen ro-sa
62
fo - ra! ¿Por que ques ser ro - sa ne - na? lle pre - gun-tei ca - ri - ño - sa, i^e -
67
la con tes-ta so - rrin - do: Por - que non ten fa me^as ro - sas.
rit.

XOÁN ANTÓN VÁZQUEZ CASAS

(Ourense, 1964)

Comezou os seus estudos musicais no Seminario de Ourense, para proseguir nos conservatorios de Ourense, Barcelona, Santiago (profesor superior de Solfexo), Madrid (estudos de dirección de orquestra e coros) e Vigo (profesor superior de Composición).

Despois de dirixir varias corais (Coral Renfe de Monforte, entre outras), asume a dirección da rondalla-coral Alecrín, no ano 2002, na que segue actualmente.

Dende novembro de 2009 é director da Coral De Ruada de Ourense.

É profesor de Fundamentos de Composición no Conservatorio de Ourense dende o ano 1997.

Pertence á Asociación Galega de Compositores dende o ano 2002.

É director, organista e tenor do Cuarteto Adagio.

Foi galardoado no concurso de composición coral Cidade de Vigo (2001).

O seu catálogo compositivo abrangue máis de 200 obras e comprende: obras sinfónicas, banda, música de cámara (dúos, tríos, cuartetos, quintetos e sextetos, para variadas combinacións instrumentais), música coral (a 4, 5 e 6 v. m., e tamén v. i.) e solista (piano, guitarra, órgano, etc.).

En xuño de 2009 deu un concerto de piano, no Teatro Principal de Ourense, a beneficio da Sociedade S. Vicente de Paúl, con obras do seu fundador, Santiago Masarnau.

Longa noite de pedra
(Celso Emilio Ferreiro)

O teito é de pedra.
De pedra son os muros
i as tebras.
De pedra o chan
i as reixas.
As portas,
as cadeas,
o aire,
as fenestras,
as olladas,
son de pedra.
Os corazóns dos homes
que ao lonxe espreitan,
feitos están
tamén
de pedra.
I eu, morrendo
nesta longa noite
de pedra.

Longa noite de pedra

Poema de C. E. Ferreiro

Música de X. A.Vázquez Casas
2011

© Copyright 2012 by Xoán Antón Vázquez Casas, Ourense. Spain.
Edición autorizada para todos os países a Consello da Cultura Galega.
Pazo de Raxoi, 2º andar, 15705 Santiago de Compostela. A Coruña.

10
♩.= 45
p
f
rit.
1.
De pe - dra son os mu - ros i as te - - - - bras.
De pe - dra o chan i as
13
2.
rit.
Tempo primo
♩=60
sprechgesang
rei - xas.
As por - tas,
16
as ca - de - as,
o
ff
19
ai - re, as fe - nes - - - - -
pp

22
rit.
p
tras
as o - lla - das
rit.
p
8
25
f
p
son de pe - - - - dra.
f
p
mf
28
pp
sprechgesang
Os co - ra-zóns dos ho-mes queao-lon-xees-prei-tan,
pp
p
31
ff
fei - - - - - - - - - -
ff

34
pp
rit.
tos es - tán ta - mén de pe - dra.
pp
rit.
37
ff
pp
Ieu mo - rren - - - do
ff
pp
40
sprechgesang
pp
nes - ta
43
p
mf
ff
rit.
lon - ga noi - te de pe - - - - - - dra.
ff
rit.

MARGARITA VISO SOTO

(A Coruña, 1957)

Realiza estudos no Conservatorio da Coruña: de piano con Jeannette Romero, de canto con María Luisa Nache e de harmonía e contrapunto con Roxelio Groba. Posteriormente amplíaos por libre con Carlos López-García (composición), Edith Picht-Axenfeld e Noemí Novara (piano).

A súa actividade musical abrangue diversos campos: musicoloxía, interpretación, composición, docencia e edición.

Leva a cabo diversos traballos de investigación, fundamentalmente sobre os compositores galegos do pasado. As súas publicacións máis importantes neste eido son as *Mélodies pour chant et piano. Cantares Viejos y Nuevos de Galicia*, de Marcial del Adalid, e a ópera *Inés e Bianca*, do mesmo autor.

Desenvolve a súa actividade interpretativa como pianista sempre ao servizo da música galega.

É autora de diversas composicións, principalmente dedicadas á voz e piano (por exemplo: *Ausencias, Os soños na gaiola*) e á música de cámara (por exemplo: *Troubled, Little suite, Nilal*, *Cúmulo*). Pertence á Asociación Galega de Compositores. É profesora por oposición de Solfexo e Teoría da Música dende o ano 1986 e pianista acompañante dende o ano 1998. Exerce o seu labor docente no Conservatorio Profesional de Música da Coruña.

Crea en 1997 a editorial VISO, dedicada á música de compositores galegos ou relacionados con Galicia.

O Mar
(Manuel Leiras Pulpeiro)

Si querés desmorriñarme,
levaime pra onde o mar vexa,
e os seus airiños me cheguen,
e o sinta cuando referva;
levaime pra onde máis zoupe
e máis se esfache nas penas
e, o reventaren as olas,
mover os salseiros sexan;
ou, de non, leváime a donde
poida ter a man, siquera,
pra espellarme, iunhas pociñas
entre os xuncos da ribeira!

A Luz Alonso

O Mar

Poema de Manuel Leiras Pulpeiro

Música de Margarita Viso Soto

© Copyright 2012 by Margarita Viso Soto. A Coruña. Spain.
Edición autorizada para todos os países a Consello da Cultura Galega.
Pazo de Raxoi, 2º andar, 15705 Santiago de Compostela. A Coruña.

11
ve - xa, i.os seus ai - ri - ños me che - guen, i.o
8va
poco a poco cresc.....e agitando.....
14
sin - ta can - do re - fer - va; le -
(8va)
accell .....
f
f appassionato
17
vai - - - - - - - - me pra.on - de máis
19
zou - pe e máis se.es - fa - che nas pe - nas
ff
rall e dim
Ped.

23
i, o re - ven -
Tpo
mf
25
ta - - - - ren as o - las,
cresc e accell .....
27
mo - ver os sal - sei - ros se - xan;
f
mf
29
ou, de non,
le - vái - me.a don - de
Tpo
mp
p
p

32
poi - da ter a man, si - que - - - ra,
pp
34
pra es - pe - llar - - - me, un - has po -
8va
pp
36
(8va) ci - - - - - ñas
en - tr`os
pp
38
p
xun - cos d'a ri - bei - - - - - - ra!
8va
pp
rall

ISMN 979-0-9013197-0-7

CONSELLO
DA CULTURA
GALEGA